

Ahol batikolva gyógyulnak

Új rehabilitációs osztály a SZOTE-n

(Folytatás az 1. oldalról.)

biztosította, az építkezés folyamatosságáról és befejezéséről a Népjóléti Minisztérium és az egyetem gondoskodott.

A SZOTE új intézményét tegnap, kedden dr. Fráter Loránd, az egyetem rektora adta át. Avató beszédében reményét fejezte ki, utalva a Szegedi Konzervatórium kamaraegyüttesének elhangzott műsorára: a jó akusztikájú öreg épület ezennel hozzájárul az egészségügy jobb „akusztikájához” is. Egyúttal eredményes munkát kívánt az intézmény 40 dolgozójának, és sikeres gyógyulást a betegeknek.

Az ünnepélyes megnyitón, ahol jelen volt dr. Balogh Sándor a Népjóléti Minisztérium főosztályvezető helyettese és dr. Ványai Éva alpolgármester is, dr. Pető Zoltán, az új osztály vezetője elmondta: hazánkban ez az első, egyetemhez kötődő rehabilitációs osztály, méghozzá olyan, amely európai színvonalúnak mondható. A körülmények és a tárgyi feltételek alkalmasak arra, hogy végre a gyakorlatban is megvalósuljon a megelőzés – gyógyítás – rehabilitáció egyetemen oktatótt hármas egysége. A krónikus fázisban lévő neurotikus, pszichotikus betegek 3-6 hetes, de akár több hónapig tartó gyógyító kurzusban részesülhetnek itt. Emellett orvosok, pszichológusok, szociális szervező, gyógytornász,

logopédus, mentálhigiénés szakember gondoskodik a kezelték szociális rehabilitációjáról is. Arról, hogy legtöbbször valóban gyógyultak, a hajdani hibás szemléletből adódó, méltatlan megbélyegzés nélkül kerüljenek vissza ezek az emberek a társadalomba.

A 2-6 ágyas kórtermekben, amelyek mindegyikéhez külön fűrdőszoba tartozik, kellemes környezetben töltik el napjait a betegek, öt foglalkoztató teremben pedig kreatív tevékenységgel foglalják el magukat. Népművészeti és képzőművészeti jellegű munkát végeznek: rajzolnak, festenek, batikolnak, van lehetőség zene- és irodalomterápiára is. Ugyancsak a majdani hasznos „külvilági” élethez nyújt segítséget a könyvtár és a tornaterem is. A 32 fekvőbetegre ellátó intézmény – elkülönített részében – ambuláns szakrendelésen is fogadja a rászorulókat.

Az intézet vezetője végül köszönetet mondott egyebek között a SZOTE vezető testületének, a gazdasági igazgatóságnak, a tervezőknek, építőknek, a szponzorok egész sorának, mindazoknak, akiknek részük volt e nagyszabású munka elkészültében. Ezután az ünnepség résztvevői megtekintették a már működő intézményt.

(chikán)

■ Szeptember 19-én hajnal négykor ébredtem, ha a legutolsó fölriadást ennek lehet nevezni. Kisimogatott idegzetet is fölszaggat egy építkezés, nekem meg az utóbbi időben igazán kijutott a jóból, aludni sem megnyugtató festék- és faforgácsszagban, hát még ha az ember az óceánon túlra készül.

Misi, a mindenes sofőr, természetesen most is pontosan érkezett. Azt mondta, még ma, a nyugdíj célegyenesébe kanyarodva is szívesen körbeszalná a világot. Lelkesült mondatait hallgatva kénytelen voltam önvizsgálatot tartani, hiszen az igazat megvallva sohasem kíváncsi voltam az Egyesült Államokba, most mégis én utazom, elvégre olyan lehetőséget kaptam, ami egy életben csak egyszer adódik, s az Egyesült Államok Tájékoztatói Hivatala meghívását nem lett volna okos dolog lemondani.

Vecsésnél – hogy a tapasztalati világnál maradjunk – föltűnt a Ferihegyet jelző tábla hiánya. Tudom, a várható élmények mellett eltörpül majd ez a kicsinyke valóságdarab, mégis megjegyzendőnek tartom, hogy abban a bizonyos térinformatikában, amely tudományágban számtalan magyar (és kitűnő szegedi) tanulmány született, az utolsó között kullogunk. Mármint Budapest, Szeged, meg a többi.

Vecsés is. Amikor ezeket a sorokat pötyögöm a kézihasználatú Macintoshba (az újságíró marokfegyverébe), Frankfurtban valahol félúton vagyok házunk tanksapdákkal ékesített udvara és az új világ között. Ezt a köztes állapotot szimbolizálja az a hindu út, aki mellettem kuporogva arra a megismételhetetlen bravúrra képes, hogy álmában az egész nemzetközi várat betöltve szívja az orrát.

Azán nem ezért a néhány mondatért bántam meg egy

pillanatra, hogy elővettem a laptopot. A washingtoni járatra fölsorakozván ugyanis azonnal kibontatták a táskámat, egyértelműen a kompjüttert keresve. Be kellett kapcsolnom, meg kellett mutatnom a tudását. Már-már rosszat sejtettem, s arra is gondoltam, hogy a magyar mondatfűzésben lehet valami veszélyes, amikor megálltam, hogy a biztonsiágak hosszú asztalánál a mögöttem érkező négy fiatal mindegyikénél van hordozható számítógép. Ezek után már föl sem tűnt igazán, hogy a közel tízórás úton a mögöttem ülő két férfi egy egész számlakazalt könyvelt le – természetesen Macintoshon, úgyelve arra is,

hogy a körülöttünk tüsténkedő légikísérők legvonzóbbikát, annak szabad perceiben, maguk és az általa prezentált whyskik közé ültessék.

A Delta járata egyébiránt sok újdonsággal szolgált számomra. Ha akartam, muzsikát dughattam a fülembe, s ha egy kicsit kinyújtottam a nyakam, a televíziós CNN-híradót, rajzfilmet, sportösszefoglalót vagy reklámot nézhettem, s hogy teljes legyen az érzékszervek kínálati skálája, ha épp ébren találtak, etettek-itattak unásig.

Frankfurtól már nem hallottam magyar szót. Aztán Washingtonban, a nemzetközi váró információs pultjánál, a

bábeli zűrzavar kellős közepén bekövetkezett az, amit gyakorlati művel a mi kis népünk: egymásra leltünk az idegenben. A sorban álló háromból ugyanis mindhárom honfitárs volt Dénes tanár úr, aki mellesleg Szegeden is tanítja az újkort az egyetem történelem tanszékén, Kovácsné, akiért nem jöttek, és én, aki a gép késése miatt lemaradt a földi csatlakozásról.

A taxis egy hatméteres limuzinhoz vitte a csomagjaimat. A Dulles reptér autóbusszal csupán húsz perce van a főváros központjától, ha ilyen álmós vasárnap délután lengedez, de a következő járatot, meg a kötelező eltévedést már nem maradt erőm betervezni. Ötven dolláromba került a fáradtság és mister Ray pontos ügyintézése. A Dupont Plaza amerikaszágu, otthonos szobájában már csak a kicsomagolás várt rám. Ekkor döbentem rá, hogy otthon felejtettem a neszszerezem.

Meg is született az első nap tanulsága: még az Egyesült Államokban sem tökéletes minden.

(Folytatjuk.)

Dlusztus Imre

■ Bódító betörések Börtön helyett terápia

A bírósági tárgyalásokról szóló tudósítások a tényekre szorítkoznak. Az aktus légköréről, az érzelmi hullámok csapdosásáról legfeljebb vázlat rajzolódik. Ezt a vázlatot most kissé kibővítjük.

Tárgyalás előtt a folyosó. Idegenül mozgó, idegesen várakozó húsz év körüli, öltözködésre kellemes benyomást keltő srácok. Jópofáskodnak egymással, de erőltetik a jókedvet. A zabszem-próbát nem biztos, hogy vállalnák.

Itt mindenkinek megvan a maga igaza. Az ügyészek azért, mert szigorítani szeretné az elsőfokú ítéletet, kéri, hogy ültessék le a vádlottakat, a felfüggesztett büntetéssel olcsón megúsznák a betörések lopásokat és a kábítószerrel való visszaélést. A szülők igaza: megtévedtek az amúgy jó gyerekek, de ha most börtönbe juttatják őket, akkor mindennek vége. És még az újság is ír róla, legalább a nevüket ne! A Drogcentrum pszichológusának igaza: a fiatalok mindegyike már hátat fordított a kábítószernek, akkor szenvedélybetegségük hajtotta őket a bűnbe. Ha lecsukják őket, a társadalomba való visszailleszkedési törekvésüknek befellegzett.

A vádlottak igaza: ők már „tiszták”, megbánták a dolgot, de nagyon, és mindent megtettek, megtesznek azért, hogy többé ne

kerüljenek hasonló helyzetbe, számukra igen szimpatikus a felfüggesztett büntetés. Az

ügyvédek igaza: ezek a fiúk maguknak szereztek a drogot, nem sefteltek vele, nem hasz-

nálták ki mások függőségét, zömmel büntetlen előéletűek, jószándékukat mutatja, hogy önként vállalták a gyógykezelést, a terápiát, letérítene őket a jó útról, ha becsuknák őket.

Természetesen előzménye volt, hogy a vádlottak heten a bíróság folyosójára kerültek. Két évvel ezelőtt kezdődött a történet. Egy éjszaka belopóztak az Acél utcai rendelőintézetbe. Feltörték a gyógyszeres szekrényt és abból „kábító” tablettákat, injekciókat vittek el egy televízióval egyetemben. Később patikákat, egyéb egészségügyi intézményeket látogattak meg. Kisebbségben értékben vittek magukkal kábítószert tartalmazó gyógyszereket, amelyekkel aztán „belőtték” magukat. A társaság számláján szerepelt még videomagnó, horgászfelszerelés, magnetofon és kerékpár ellopása. Persze a lista minden vádlott esetében más és más.

A megyei bíróságon dr. Tóth Tiborné tanácsa – bizonyos minősítésbeli módosításoktól eltekintve, lényegében – jóváhagyta az első fokú ítéletet. Négyen 1 év 8 hónap, ketten 1 év 2 hónap börtönbüntetést kaptak, a végrehajtást próbaidőre felfüggesztették. Am ha a következő három, az elsőrendű vádlott esetében pedig négy évben a fiatalok elfelejtették, hogy az ígéret szép szó, akkor nincs olyan ügyvéd, aki megmentené őket a börtöntől.

V. Fekete Sándor

■ Jóízűen kertészkednek Hollandok Kecskeméten

A De Ruiter Seeds a kgyőuborka, a paradicsom, paprika, a tojásgyümölcs, a sárgadinnye, s a dísznövények közül a ciklámen specialistája. Az áru-termelő kertészek között nem ismeretlen a cég, különösen amióta Kecskeméten képviselői irodájuk nyílt. Magyarországi káfétejük elsősorban szakmai bemutatók keretében teszik közkincsé a profittal kecsegtető újdonságokat.

Ki korán kel, eladja az áruját alapon a korai fajták keresetek egyrészt, másrészt a hatalmas termésmennyiség csábíthatja a kínált megvásárlására a minél nagyobb bevételre áhító kertészt. Aki már árult valaha piacon, tudja, a vevő csak mutatót portéka előtt lassít a léptein. Majdnem kifelejttem, nem árt, ha a zöldségnek, gyümölcsnek ize is van. (Utóbbiról, sajnos mások is megfelleltek.)

A társadalmi munkamegosztásból adódóan a termeszto a minél nagyobb terméseredményre koncentrált, a fogyasztói társadalom fogyasztóját a tetszetős külsőségek – szín, méret és forma, csomagolás – kápráztatta el. A De Ruiter

Az elismerés a fejlődés motorja. A jó árut a fogyasztó megveszi, a konkurencék pedig igyekeznek hasonló minőséggel előrukkolni. A művészetekhez hasonlóan a különféle szakdolgozatokban kevésbé alkalmazható az elkel, nem kelt el féle leegyszerűsítés. A növénynevelés eredményeit megtesztetisó vetomag termesztésben immár 8 éve szervezett keretek között zajlik a versengés. Az idén a holland De Ruiter Seed nyerte a mezőgazdaság kerétezeteti szektorának Európa díját.

Seeds sikeréről beszámoló hírből öszinte örömmel fedeztem fel azt a mondatot, melynek tanúsága szerint a fejlett világban is kezd megjönni a vásárlók esze: „A fogyasztó mostanában a finom, jóízű zöldséget keresi.” A kerek bogójú paradicsomok sorában a Gourmet már e jegyeiért kap tekintélyes árverési felárat, és megkülönböztető címkét Hollandiában.

T. Sz. I.

FIGYELEM!
Műszaki kereskedésem ajánlata!
- Automata és forgótárcsás mosógépek, centrifugák, villanymotorok és azok alkatrészei
- Tekeréscélási anyagok
- Hűtőgépkompresszorok
- Hőátvitelkályha-alkatrészek
Szeged, Fűrj u. 40.
Tel.: 62/430-548. Nyitva: H-P 9-17 h-ig. Szünnap: Szerda.

Osztrák befektetési intézet ügyfélszerzői munkakörbe fiatal, agilis MUNKATÁRSÁKAT KERES.
FIZETÉS: SCHILLINGBEN.
Telefon: 323-235.

FIGYELEM! Halottak napi koszorúvásár.
Tobozkoszorúk szárazvirág-díszítéssel Szegeden a legkedvezőbb áron a Tisza Lajos krt. 57. sz. alatt, az Ibolya virágüzletben.

Vendéglősök, figyelme! POHÁRVÁSÁR!
A közelgő termelői áremelés előtt tölts fel készletét a salgótarjáni üvegyár termékeivel! Raktárkészletünk erejéig a legkedvezőbb nagyker. +afa áron szolgáljuk ki önöket.
Üveg, porcelán, műanyag díszkont. Szeged, Tompai kapu út 6. (Hattyast.-i. átjárónál)
H-P: 7-17 óráig. Sz: 8-13 óráig
T.: 62/311-126.

Megnyílt a graboplast Rt. Márkabolta
A Fix-Pont Diszkont Szeged, Dorozsmai út 14.
Tel.: 314-855/158 m.
Nyitva: H-P: 9-17, Sz: 9-12-ig.
- PVC-padlóképít (linóleum) különböző vastagságban, 2 m szélességben - Habosított tapéták 499 Ft/tek. - Viszkos vászon asztalterítők nagy választékban - PVC-ragasztók, szegelőcek, a gyár márkabolta garantálja önnek a legolcsóbb árat, széles választékot és az I. o. minőséget.

SHARP-AKCIÓ
↔ ismétlés ↔ ismétlés
Ha nálunk vásárol másológépet, ajándékba kap egy számológépet
COPY-SHOP
Iroda és Másolás Technikai Kelléktár Szerviz Szaküzlet Szeged, Gogol u. 6.
T.: 322-439 és
Római krt. 13-15. T.: 328-161.
Nyitva: 8-16 óráig.